

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 16ης Ιουνίου 2011 *

Στην υπόθεση C-317/10 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2010,

Union Investment Privatfonds GmbH, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Zindel και C. Schmid, Rechtsanwälte,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **UniCredito Italiano SpA**, με έδρα το Gênes (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από την G. Floridia, avvocato,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον P. Bullock,

καθού πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, L. Bay Larsen, C. Toader, A. Prechal και E. Jarašiūnas (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott
γραμματέας: A. Impellizzeri, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17 Μαρτίου 2011,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως της η Union Investment Privatfonds GmbH V (στο εξής: αναιρεσείουσα) ζητεί να αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27ης Απριλίου 2010, T-303/06 και T-337/06, UniCredito Italiano κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (UNIWEB) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, ακύρωσε δύο αποφάσεις του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 (συνεκδικαζόμενες υποθέσεις R 196/2005-2 και R 211/2005-2) και της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 (συνεκδικαζόμενες υποθέσεις R 456/2005-2 και R 502/2005-2) (στο εξής: επίμαχες αποφάσεις), καθόσον με αυτές έγιναν δεκτές οι ανακοπές της αναιρεσείουσας κατά της καταχωρίσεως από την UniCredito Italiano SpA (στο εξής: UniCredito) των λεκτικών σημείων «UNIWEB» και «UniCredit Wealth Management» ως κοινοτικών σημάτων για ορισμένες υπηρεσίες και, αφετέρου, απέρριψε τα αιτήματά της να ακυρωθούν οι εν λόγω αποφάσεις καθόσον αφορούσαν σχετικές με κτηματομεσιτικές υποθέσεις υπηρεσίες.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 13 Απριλίου 2009. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας εκδόσεως των πράξεων που προσβάλλονται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η παρούσα διαφορά εξακολουθεί να διέπεται από τον κανονισμό 40/94.

- 3 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 ορίζει:

«Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώρηση:

[...]

- β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 4 Στις 29 Μαΐου και στις 7 Αυγούστου 2001 η UniCredito κατέθεσε στο ΓΕΕΑ αίτηση καταχώρισεως των λεκτικών σημείων «UNIWEB» και «UniCredit Wealth Management» ως κοινοτικών σημάτων για ορισμένες υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται όσες εμπίπτουν στην κλάση 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εν όψει καταχωρίσεως των σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας), που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

— «Τραπεζικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, ασφάλειες, πληροφορίες και παροχή συμβουλών σε οικονομικά και ασφαλιστικά θέματα, υπηρεσίες πιστωτικών και χρεωστικών καρτών, τραπεζικές και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες μέσω του Διαδικτύου», για το λεκτικό σήμα UNIWEB.

- «Τραπεζικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, ασφάλειες και παροχή πληροφοριών επί χρηματοπιστωτικών υποθέσεων», για το λεκτικό σήμα UniCredit Wealth Management.
- 5 Στις 6 Μαρτίου και 21 Ιουνίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 ανακοπή κατά της καταχώρισεως των εν λόγω σημάτων για τις προαναφερθείσες υπηρεσίες.
- 6 Οι δύο ανακοπές βασίστηκαν στα γερμανικά λεκτικά σημεία UNIFONDS και UNIRAK, που κατατέθηκαν στις 2 Απριλίου 1979 και καταχωρίστηκαν στις 17 Οκτωβρίου 1979, καθώς και στο γερμανικό εικονιστικό σήμα, που κατατέθηκε στις 6 Μαρτίου 1992 και καταχωρίστηκε στις 10 Ιουλίου του ίδιου έτους, και αφορούσε, όπως και τα δύο προγενέστερα, «τοποθετήσεις κεφαλαίων» εμπίπτουσες στην εν λόγω κλάση 36 και αναπαρίστατο ως εξής:

UNIZINS

- 7 Με τις από 17 Δεκεμβρίου 2004 και 28 Φεβρουαρίου 2005 αποφάσεις το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ έκανε δεκτές τις ανακοπές για τις υπηρεσίες που τα ως άνω σήματα αφορούσαν, εξαιρουμένων των «κτηματομεσιτικών υποθέσεων».
- 8 Στις δύο περιπτώσεις το τμήμα ανακοπών έκρινε, κατ' ουσία, ότι η προσφεύγουσα είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων καθώς και ότι ήταν δικαιούχος σημάτων, καθένα από τα οποία περιελάμβανε το πρόθεμα «UNI», και τα οποία σήματα αποτελούσαν σειρά ή οικογένεια σημάτων. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως, ενέχων κίνδυνο συσχετισμού, αφενός, των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, των προγενέστερων σημάτων, εξαιρουμένων των «κτηματομεσιτικών υποθέσεων» ως προς τις οποίες έκρινε ότι οι συγκεκριμένες υπηρεσίες και οι υπηρεσίες που καλύπτονταν από τις προγενέστερες καταχωρίσεις δεν ήταν παρεμφερείς.

- 9 Στις 17 Φεβρουαρίου και 21 Απριλίου 2005, η UniCredito άσκησε προσφυγή κατά των προαναφερθεισών αποφάσεων του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ και η αναιρεσεύουσα έπραξε το ίδιο στις 11 Φεβρουαρίου και 28 Απριλίου 2005.
- 10 Με τις επίμαχες αποφάσεις το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε τις εν λόγω προσφυγές. Συμμεριζόμενο την ανάλυση του τμήματος ανακοπών, έκρινε, μεταξύ άλλων, σε αμφότερες τις αποφάσεις ότι η αναιρεσεύουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση σημάτων που συνιστούσαν σειρά σημάτων, καθώς και ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε τέτοια χαρακτηριστικά, ώστε να είναι δυνατός ο συσχετισμός του με την εν λόγω σειρά, με αποτέλεσμα το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίζει το συγκεκριμένο πρόθεμα με την αναιρεσεύουσα, όταν αυτό χρησιμοποιείται σε σχέση με τοποθετήσιες κεφαλαίων.

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 11 Με δικόγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου) στις 6 και 28 Νοεμβρίου 2006, η UniCredito άσκησε προσφυγές κατά των επίμαχων αποφάσεων. Διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι με τις προσφυγές της ζητούσε μόνον τη μερική ακύρωση αυτών, καθόσον με αυτές έγιναν δεκτές οι ανακοπές κατά της καταχώρισεως των λεκτικών σημείων «UNIWEB» και «UniCredit Wealth Management» ως κοινοτικών σημάτων για τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, πλην των κτηματομεσιτικών υποθέσεων.
- 12 Η αναιρεσεύουσα ζήτησε και στις δύο υποθέσεις να απορριφθούν προσφυγές καθώς και να ακυρωθούν μερικώς οι επίμαχες αποφάσεις, ζητώντας να γίνουν δεκτές στο σύνολό τους οι ανακοπές κατά της καταχώρισεως των σημάτων UNIWEB και UniCredit Wealth Management, ήτοι και στον βαθμό που αφορούσαν κτηματομεσιτικές υποθέσεις.

- 13 Το ΓΕΕΑ ζήτησε να απορριφθούν οι προσφυγές.
- 14 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο:
- αποφάσισε την ένωση των δύο υποθέσεων προς έκδοση κοινής αποφάσεως·
 - ακύρωσε την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Σεπτεμβρίου 2006, καθόσον απέρριψε την προσφυγή της UniCredito, κάνοντας δεκτές τις ανακοπές κατά της καταχωρίσεως του σήματος UNIWEB σχετικά με «τραπεζικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, ασφάλειες, πληροφορίες και παροχή συμβουλών σε οικονομικά και ασφαλιστικά θέματα, υπηρεσίες πιστωτικών και χρεωστικών καρτών, τραπεζικές και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες μέσω του Διαδικτύου», που εμπίπτουν στην κλάση 36 κατά την έννοια του διακανονισμού της Νίκαιας·
 - ακύρωσε την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Σεπτεμβρίου 2006, καθόσον απέρριψε την προσφυγή της UniCredito, κάνοντας δεκτές τις ανακοπές κατά της καταχωρίσεως του σήματος UniCredit Wealth Management, για «τραπεζικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, ασφάλειες και παροχή πληροφοριών επί χρηματοπιστωτικών υποθέσεων», που εμπίπτουν στην κλάση 36 κατά την έννοια του εν λόγω διακανονισμού·
 - απέρριψε τα αιτήματα της αναιρεσείουσας και
 - υποχρέωσε κάθε διάδικο να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

- 15 Στην απόφαση αυτή κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο, κάνοντας δεκτό το μοναδικό λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η UniCredito, ο οποίος αφορούσε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 16 Παραπέμποντας, στις σκέψεις 33, 34 και 37 έως 40 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, στην απόφασή του της 23ης Φεβρουαρίου 2006, T-194/03, *Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ - Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE)* (Συλλογή 2006, σ. II-445, στο εξής: απόφαση BAINBRIDGE), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ δεν είχε προβεί σε διεξοδική εξέταση της προϋποθέσεως συσχετισμού των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προβαλλόμενη σειρά, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών επισήμανε απλώς ότι καθένα από τα σήματα αποτελούνταν από συνδυασμό δύο στοιχείων, ήτοι του κοινού στοιχείου «UNI» και διαφορετικών εκφράσεων, «web» και «credit wealth management» αντιστοίχως, οι οποίες στερούνται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τις υπηρεσίες, τις οποίες αφορούν τα εν λόγω σήματα.
- 17 Στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως έκρινε ότι ούτε η διακριτική δύναμη του προθέματος «UNI» ούτε οι λοιπές πτυχές της συγκρίσεως των επίμαχων σημάτων καθιστούν δυνατή τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Όσον αφορά τη διακριτική δύναμη του εν λόγω προθέματος, έκρινε, στη σκέψη 43 της εν λόγω αποφάσεως ότι ουσιαστικά τέτοιου είδους πρόθεμα δεν ήταν αυτό καθεαυτό ικανό να οδηγήσει σε συσχετισμό των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προβαλλόμενη σειρά. Επιπλέον, έκρινε στη σκέψη 44 της ίδιας αποφάσεως ότι η ουσιαστική χρήση σημάτων αποτελούντων σειρά στον χρηματοπιστωτικό τομέα και η τακτική δημοσίευση κατά αλφαβητική σειρά πληροφοριών σχετικά με τη χρηματιστηριακή τιμή αμοιβαίων κεφαλαίων δεν αρκούσαν, προκειμένου να αποδειχθεί ότι αυτό καθεαυτό το πρόθεμα «UNI» μπορούσε να δηλώσει την προέλευση αυτών των κεφαλαίων.
- 18 Στο πλαίσιο αυτό, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τα αποκόμματα τύπου που προσκομίστηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής ανέφεραν την ύπαρξη αμοιβαίων κεφαλαίων που περιείχαν το πρόθεμα «UNI», τα οποία δεν ανήκουν στην προσφεύγουσα. Έκρινε, συναφώς, ότι το τμήμα προσφυγών είχε ορθώς διαπιστώσει ότι «όσον αφορά αμοιβαία κεφάλαια, οι ονομασίες των οποίων αρχίζουν από “united” [...] και “universal” [...] πρόκειται για αδιαίρετο όρο, τα πρώτα γράμματα “uni” του οποίου αποτελούν

αναπόσπαστο τμήμα της δομής της λέξεως», δεν ήταν, όμως, προφανές ότι το ίδιο ίσχυε και για τα σήματα που άρχιζαν από «unico», καθότι το ενδιαφερόμενο κοινό στη Γερμανία δεν συσχέτιζε κατ' ανάγκη τον όρο αυτό με την ιταλική λέξη «unico» (μοναδικός), αλλά ήταν δυνατό ο όρος αυτός να νοηθεί και ως άνευ σημασίας σύντμηση.

- 19 Επιπλέον, στη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παρατήρησε ότι στα αποκόμματα τύπου που προσκόμισε η αναιρεσείουσα η επωνυμία της διαχειρίστριας εταιρίας εμφανίζεται πρώτη στον κατάλογο των κεφαλαίων που αυτή διαχειρίζεται, με αποτέλεσμα δύσκολα να μπορεί να υποτεθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, η παρατηρητικότητα του οποίου είναι σχετικώς αυξημένη, είναι δυνατό να σχηματίζει την πεποίθηση ότι τα αμοιβαία κεφάλαια που προσδιορίζονται από τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση τα διαχειρίζεται εταιρία διαφορετική από την εταιρία η επωνυμία της οποίας εμφανίζεται στην κορυφή του ομίλου στον οποίο ανήκουν.
- 20 Όσον αφορά τις λοιπές πτυχές της συγκρίσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ότι, πέραν του κοινού προθέματος «UNI», η αναιρεσείουσα δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη άλλων ομοιοτήτων μεταξύ των επίμαχων σημάτων και ότι, αντιθέτως, τα σήματα διέφεραν εννοιολογικώς, καθότι οι συνενωθέντες με το πρόθεμα «UNI» όροι είναι διατυπωμένοι στην αγγλική στα σήματα UNIWEB και UniCredit Wealth Management και στη γερμανική στα προβαλλόμενα προγενέστερα σήματα.
- 21 Εξ αυτού συμπέρανε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, παρά την ουσιαστική χρήση προγενέστερων σημάτων και την παρουσία του εν λόγω κοινού προθέματος, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το ΓΕΕΑ δεν ήταν ικανά να αποδείξουν ότι αυτό καθεαυτό το πρόθεμα ή συνδυαζόμενο με άλλους παράγοντες μπορούσε να οδηγήσει σε συσχετισμό των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προγενέστερη σειρά.
- 22 Συνεπώς, δεχόμενο τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η UniCredito προς στήριξη των προσφυγών της, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό που προέβαλε η αναιρεσείουσα, ο οποίος επίσης αφορούσε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, με τον οποίο ζητούσε να γίνουν δεκτές οι ανακοπές που είχε ασκήσει και όσον αφορά τις κτηματομεσιτικές υποθέσεις.

Αιτήματα των διαδίκων

- 23 Με την αίτηση αναιρέσεως η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει τις προσφυγές που άσκησε η UniCredito ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Ζητεί επιπλέον να ακυρώσει τις επίμαχες αποφάσεις, καθόσον με αυτές απορρίφθηκαν οι ανακοπές της κατά της καταχώρισεως των σημάτων UNIWEB και UniCredit Wealth Management όσον αφορά τις κτηματομεσιτικές υποθέσεις και να κάνει δεκτές τις ανακοπές της.
- 24 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την UniCredito στα δικαστικά έξοδα.
- 25 Η UniCredito ζητεί να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως και να καταδικαστεί η αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 26 Προς στήριξη των αναιρέσεώς της η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς, με αποτέλεσμα η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση να βασίζεται σε ατελή και επομένως εσφαλμένη πραγματική βάση.

- 27 Ειδικότερα, κατά την αναιρεσεύουσα, προκειμένου να εκτιμήσει τον κίνδυνο συγχύσεως του γερμανικού κοινού, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να είχε λάβει υπόψη τις πολυάριθμες αποφάσεις γερμανικών δικαστηρίων και του Deutsche Patent- und Markenamt (γερμανικό Γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων) που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών, οι οποίες αποδείκνυαν την ύπαρξη του εν λόγω κινδύνου. Κρίνει ότι αν είχε πράγματι ληφθεί υπόψη η άποψη του γερμανικού κοινού, το Γενικό Δικαστήριο δεν θα είχε καταλήξει στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το στοιχείο «web» είναι αγγλικός όρος και ότι οι όροι που αυτή συνένωσε με το πρόθεμα «UNI» είναι πάντως γερμανικοί.
- 28 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο είχε λάβει υπόψη αποκλειστικώς τα τρία προγενέστερα σήματα στα οποία είχαν βασιστεί οι ανακοπές της, ενώ η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως έπρεπε να είχε γίνει κατόπιν αναλύσεως του συνόλου της σειράς σημάτων, των οποίων αυτή ήταν δικαιούχος. Αν αυτά είχαν συνεκτιμηθεί, θα είχε διαπιστωθεί ότι στο πρόθεμα «UNI» έχουν συνενωθεί και αγγλικοί όροι και ότι η δομή των καταχωρισθέντων σημάτων δεν εμφάνιζε καμία διαφορά ικανή να αποτρέψει το συσχετισμό από το ενδιαφερόμενο κοινό τόσο του σήματος UNIWEB όσο και του σήματος UniCredit Wealth Management με τη σειρά σημάτων της.
- 29 Αβασίμως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι το ενδιαφερόμενο κοινό απαντά την ονομασία των αμοιβαίων κεφαλαίων αποκλειστικώς σε σελίδες οικονομικών εφημερίδων, ότι η εν λόγω ονομασία συνοδεύεται πάντοτε από αναφορά των ονομάτων των επιχειρηματιών ή των επωνυμιών των εταιριών που διαχειρίζονται κεφάλαια. Δεν λήφθηκαν, συναφώς, υπόψη τα στοιχεία που εκτέθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 30 Η αναιρεσεύουσα υπογραμμίζει ότι είναι δικαιούχος τουλάχιστον 90 σημάτων που περιέχουν το πρόθεμα «UNI» συνενωμένο με διάφορα στοιχεία και ότι το εν λόγω πρόθεμα, το οποίο είναι εξάλλου αυτό καθεαυτό ένα από τα σήματά της, συνιστά διακριτικό στοιχείο. Υπό αυτές τις συνθήκες, δεδομένου ότι τα λεκτικά στοιχεία «UNIWEB» και «UniCredit Wealth Managment» εμφανίζουν την ίδια δομή, είναι αδιαμφισβήτητο ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, που απορρέει από τον συσχετισμό εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού αυτών με τα σήματα των οποίων είναι δικαιούχος, και τούτο παρότι άλλοι επιχειρηματίες διαχειρίζονται κεφάλαια, το όνομα των οποίων περιέχει το στοιχείο «united», «universal» ή «unico».

- 31 Όσον αφορά το αίτημά της σχετικά με τις κτηματομεσιτικές υποθέσεις, που απορρίφθηκε από το Γενικό Δικαστήριο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι υπάρχει συνάφεια μεταξύ των υπηρεσιών αυτού του είδους και των επενδυτικών πράξεων.
- 32 Το ΓΕΕΑ, όπως και η αναιρεσείουσα, φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 33 Παραπέμποντας στην απόφαση BAINBRIDGE, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση εμφανίζουν χαρακτηριστικά ικανά να τα συσχετίσουν με την προβαλλόμενη από την αναιρεσείουσα σειρά σημάτων. Παρατηρεί, συναφώς, ότι το στοιχείο «UNI» χρησιμοποιείται στα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση στην ίδια θέση στην οποία βρίσκεται και στα σήματα που συναποτελούν την εν λόγω σειρά, ότι δεν έχει διαφορετικό εννοιολογικό περιεχόμενο και ότι ο διακριτικός του χαρακτήρας επιτείνεται από το γεγονός ότι έπονται άλλα λεκτικά στοιχεία, όπως το «web» και το «Credit Wealth Management» που στον χρηματοπιστωτικό τομέα έχουν περιγραφικό και όχι διακριτικό χαρακτήρα, ακόμη και για το γερμανικό κοινό που είναι σχετικώς το σημείο αναφοράς.
- 34 Το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί του εγγενώς διακριτικού χαρακτήρα του προθέματος «UNI» και προσέβαλε κατά τον τρόπο αυτό την αρχή κατά την οποία, προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κρίσιμοι εν προκειμένω παράγοντες και, ιδίως, ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος. Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξήγησε για ποιον λόγο το πρόθεμα «UNI» δεν ήταν ικανό να οδηγήσει, αυτό καθεαυτό, σε συσχετισμό των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με τη σειρά που προβάλλει η αναιρεσείουσα.
- 35 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε συγκεκριμένη εκτίμηση του τρόπου κατά τον οποίο αντιλαμβάνεται τα σήματα το γερμανικό κοινό. Συναφώς, ουδεμία βαρύτητα προσέδωσε στις πλείονες αποφάσεις του Deutsche Patent- und

Markenamt, ενώ αυτές αντικατοπτρίζουν σαφώς την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού και συνιστούν παράγοντα που έπρεπε να είχε συνεκτιμηθεί, και τούτο μολονότι οι εν λόγω αποφάσεις δεν δεσμεύουν ούτε το ΓΕΕΑ ούτε το Γενικό Δικαστήριο.

- 36 Το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε στην απόφαση BAINBRIDGE ότι μπορεί να υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως παρουσία του ίδιου διακριτικού στοιχείου, ακόμη και αν τα σήματα διαφοροποιούνται μέσω της προσθήκης λεκτικών ή γραφικών σημείων. Συνεπώς, δεν είναι κατανοητός ο λόγος για τον οποίο η σημασία, εν προκειμένω, των διαφορετικών όρων «web», «credit», «wealth management», «zins», «fonds» και «rak» επιτρέπει, κατά το Γενικό Δικαστήριο, να θεωρηθεί ότι η εννοιολογική διαφοροποίηση που προκύπτει από αυτούς αποκλείει τον κίνδυνο συγχύσεως. Επιπλέον, τέτοιου είδους κρίση δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι όροι αυτοί, που είναι άμεσα περιγραφικοί ή χρησιμοποιούνται ευρέως στη Γερμανία στη χρηματοοικονομική γλώσσα, δεν παρέχουν στο ενδιαφερόμενο κοινό τη δυνατότητα να αντιληφθεί ότι υποδηλώνουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες ή προϊόντα διαφορετικών επιχειρήσεων, δεδομένου ότι στον χρηματοπιστωτικό τομέα χρησιμοποιούνται γενικώς αγγλικοί όροι.
- 37 Όσον αφορά τις περιστάσεις υπό τις οποίες το ενδιαφερόμενο κοινό απαντά τα επίμαχα σήματα, σκόπιμο είναι να παρατηρηθεί ότι, ακόμη και αν η επωνυμία της εταιρίας που διαχειρίζεται τα αμοιβαία κεφάλαια προηγείται πάντοτε των εν λόγω σημάτων, τούτο δεν αποκλείει αυτό καθαυτό τον κίνδυνο συγχύσεως, καθότι ο Γερμανός καταναλωτής, που γνωρίζει ήδη τα αμοιβαία κεφάλαια της αναιρεσείουσας, ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα λοιπά κεφάλαια που περιέχουν επίσης το πρόθεμα «UNI» προέρχονται από επιχειρήσεις οικονομικώς συνδεδεμένες με αυτήν.
- 38 Εξάλλου, επισημαίνοντας ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε διεξοδική εξέταση της απαιτήσεως να συσχετίζονται τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση με τη σειρά σημάτων που προβάλλει η αναιρεσείουσα και ότι δεν απέδειξε την ύπαρξη άλλων ομοιοτήτων πλην του κοινού στοιχείου «UNI» προκειμένου να συναγάγει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε και παραποίησε την ανάλυση του εν λόγω τμήματος.

- 39 Προς απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως, η UniCredito προβάλλει, καταρχάς, ότι οι λόγοι που προβάλλονται προς στήριξη της είναι απαράδεκτοι, καθόσον η αναιρεσείουσα προβάλλει ελαττώματα της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως που αφορούν εσφαλμένη εκτίμηση πραγματικών περιστατικών.
- 40 Περαιτέρω, η UniCredito υποστηρίζει ότι οι κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά των οποίων στρέφεται η αναιρεσείουσα, είτε πρόκειται για τις κρίσεις σχετικά με την ύπαρξη ονομασιών αμοιβαίων κεφαλαίων που περιέχουν το πρόθεμα «UNI» αλλά δεν ανήκουν σε αυτή, είτε για τις κρίσεις που σχετίζονται με το γεγονός ότι οι συγκεκριμένες ονομασίες συσχετίζονται στις εφημερίδες με αυτές των εταιριών που δι-αχειρίζονται τα ως άνω κεφάλαια, είτε για τις κρίσεις που αφορούν τον συσχετισμό του προθέματος αυτού με αγγλικούς ή γερμανικούς όρους, είναι συμπληρωματικές και εποσιώδεις σε σχέση με τη σφαιρική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο όσον αφορά την ανυπαρξία κινδύνου συγχύσεως και δεν μπορούν επομένως να ανατρέψουν την κρίση αυτή.
- 41 Η UniCredito αρνείται, εξάλλου, την επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας σχετικά με την υποχρέωση συνεκτιμήσεως των αποφάσεων των εθνικών διοικητικών και δικαστικών αρχών, καθόσον τα εθνικά συστήματα και το κοινοτικό σύστημα προστασίας σημάτων είναι αυτοτελή και ανεξάρτητα μεταξύ τους.
- 42 Δεν είναι βάσιμη ούτε η αιτίαση με την οποία η αναιρεσείουσα καταλογίζει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έλαβε αποκλειστικώς υπόψη, κατά την εκτίμηση σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, τρία προγενέστερα σήματα στα οποία βασίστηκαν οι ανακοπές και όχι όλα τα σήματα που συναποτελούσαν την προβαλλόμενη από αυτήν σειρά. Η αιτίαση αυτή είναι αντιφατική, καθότι οι εν λόγω ανακοπές βασίστηκαν στα συγκεκριμένα τρία σήματα και δεν είναι βάσιμη υπό το πρίσμα της αποφάσεως BAINBRIDGE. Η απόφαση αυτή, που στηρίζεται στην αρχή ότι, παρουσία σειράς σημάτων ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου να αντιληφθεί το κοινό το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ως σήμα που ανήκει σε σειρά σημάτων, ουδόλως προϋποθέτει σύγκριση του εν λόγω σήματος με καθένα από τα σήματα της σειράς χωριστά.

- 43 Τέλος, όσον αφορά τις κτηματομεσιτικές υποθέσεις η UniCredito προβάλλει, αφενός, ότι αυτές δεν εμφανίζουν συνάφεια με τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και, αφετέρου, ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, ακόμη και στην περίπτωση χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών νοούμενων υπό τη στενή έννοια του όρου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 44 Η UniCredito υποστηρίζει ότι η αναίρεση είναι απαράδεκτη, καθόσον με αυτήν αμφισβητούνται κρίσεις πραγματικών περιστατικών της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως. Επιβάλλεται συναφώς η διαπίστωση ότι η αναιρεσιβλήτρια αιτιάζεται το Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, παραλείποντας να λάβει υπόψη το σύνολο των πραγματικών περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως και, ειδικότερα, παραλείποντας να συνεκτιμήσει τη γνώμη του γερμανικού κοινού σχετικά με τον κίνδυνο συσχετίσεως των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προβαλλόμενη από αυτήν σειρά ή οικογένεια σημάτων.
- 45 Κατά πάγια νομολογία η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται σφαιρικός, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22· της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 18· της 12ης Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker, Συλλογή 2007, σ. I-4529, σκέψη 34, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, C-193/06 P, Nestlé κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 33). Παρότι η αξιολόγηση των παραγόντων αυτών είναι πραγματικό ζήτημα που εκφεύγει του ελέγχου του Δικαστηρίου, η μη συνεκτίμηση όλων των παραγόντων συνιστά, αντιθέτως, πλάνη περί το δίκαιο (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2010, C-51/09 P, Becker κατά Harman International Industries, Συλλογή 2010, σ. I-5805, σκέψη 40) και μπορεί, ως τέτοια, να προβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αναίρεσεως.

- 46 Το ίδιο ισχύει και για την αιτίαση που προέβαλε το ΓΕΕΑ, κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε την ανάλυση του τμήματος προσφυγών, δεδομένου ότι η παραμόρφωση του περιεχομένου πράξεως συνιστά επίσης πλάνη περί το δίκαιο (βλ. απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2000, C-164/98 P, DIR International Film κ.λπ κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-447, σκέψη 48).
- 47 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε η UniCredito.
- 48 Ως προς την ουσία, πρέπει να επισημανθεί ότι, προκειμένου να ακυρώσει τις επίμαχες αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε με τις σκέψεις 35, 36 και 41 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ως εξής:

«35 Εν προκειμένω, η κρίση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία τα προγενέστερα σήματα UNIFONDS, UNIRAK και UNIZINS που επικαλέστηκε [η αναιρεσείουσα] συναποτελούν “σειρά” κατά την έννοια της αποφάσεως BAINBRIDGE, [...] βασίζεται ουσιαστικώς στις εκτιμήσεις ότι το κοινό στα τρία σήματα πρόθεμα “UNI” διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα στο πλαίσιο των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και ότι η ουσιαστική χρήση των σημάτων αυτών αποδείχθηκε από την [αναιρεσείουσα].

36 Μετά τη διαπίστωση της υπάρξεως “σειράς” σημάτων, το τμήμα προσφυγών συμπέρανε, κατά τρόπο σχεδόν αυτόματο, ότι το οικείο κοινό συσχετίζει το πρόθεμα “UNI” με [την αναιρεσείουσα], όταν χρησιμοποιείται σε σχέση με τοποθετήσεις κεφαλαίων και υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των συγκρουόμενων σημάτων.

[...]

- 41 Εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ δεν προέβη σε διεξοδική εξέταση της προϋποθέσεως συσχετισμού των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προβαλλόμενη κατ' ανακοπή σειρά. Το τμήμα προσφυγών επισήμανε απλώς ότι καθένα από τα σήματα αποτελούνται από συνδυασμό δύο εξατομικευμένων στοιχείων, ήτοι του κοινού στοιχείου "UNI" και των διαφορετικών εκφράσεων "web" και "credit wealth management" αντιστοίχως, οι οποίες στερούνται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τις υπηρεσίες, τις οποίες αφορά η αίτηση.»
- 49 Όσον αφορά την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε κατά τον τρόπο αυτό την ανάλυση του τμήματος προσφυγών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στις σκέψεις 36 και 37 της αποφάσεώς του της 5ης Σεπτεμβρίου 2006, το τμήμα προσφυγών εξέθεσε τα εξής:
- «36 Εν προκειμένω, το σήμα [της UniCredito] και τα σήματα [της αναιρεσείουσας] έχουν την ίδια δομή. Αποτελούνται από συνδυασμό δύο εξατομικευμένων στοιχείων, ήτοι του κοινού στοιχείου "UNI", που συνθέτει την αρχή όλων των σημάτων, ακολουθούμενου κάθε φορά από διαφορετική λέξη. Εντούτοις, τούτο δεν αρκεί προκειμένου να θεωρηθεί ότι το σήμα UNIWEB διαθέτει χαρακτηριστικά που επιτρέπουν τον συσχετισμό του με τα σήματα "UNI-" [της αναιρεσείουσας]. Το κοινό στοιχείο θα μπορούσε να είναι αποκλειστικώς περιγραφικό ή να στερείται παντελώς διακριτικού χαρακτήρα, περίπτωση κατά την οποία [η αναιρεσείουσα] δεν μπορεί να προβάλει λυσιτελώς το επιχείρημα της "οικογένειας σημάτων".
- 37 Ο διακριτικός χαρακτήρας του κοινού στοιχείου "UNI" πρέπει να κριθεί βάσει του τρόπου κατά τον οποίο αντιλαμβάνεται το οικείο κοινό τα επίμαχα σημεία και υπηρεσίες. Κρίσιμες για την εν λόγω κρίση είναι όχι μόνον οι εγγενείς ιδιότητες του στοιχείου "UNI" αλλά και ο τρόπος κατά τον οποίο αυτές χρησιμοποιούνται. Στη Γερμανία στην οποία βρίσκεται ο μέσος στοχευόμενος καταναλωτής η λέξη "uni" σχετίζεται με το "uni", δηλωτικού του μονόχρωμου, και το Uni, σύντμηση της λέξεως "πανεπιστήμιο" (καθομιλουμένη). Όσον αφορά τις επίμαχες υπηρεσίες, ο όρος αυτός δεν έχει προφανώς σαφές νόημα που να δημιουργεί αυτομάτως συνειρμούς. Επιπλέον, εν προκειμένω, [η αναιρεσείουσα] απέδειξε, μεταξύ άλλων, μέσω της εκθέσεως διαχειρίσεως και της εξαμηνιαίας εκθέσεως της

30ής Σεπτεμβρίου 2001 και των αποκομμάτων τύπου ότι χρησιμοποιεί τα τρία σήματα που εμπεριέχουν το πρόθεμα “UNI-” για τα “αμοιβαία κεφάλαια” στη Γερμανία.»

- 50 Τα σημεία 40 και 41 της αποφάσεως της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 είναι διατυπωμένες κατά τον ίδιο τρόπο, ενώ το τμήμα προσφυγών διαπιστώνει περαιτέρω στο πρώτο από τα εν λόγω σημεία:

«Είναι αναγκαίο να υπογραμμιστεί ότι οι προσαρτημένοι στο σήμα [της UniCredito] όροι “Wealth Management” είναι αγγλικές λέξεις που χρησιμοποιούνται γενικώς στον χρηματοπιστωτικό τομέα στην οικεία επικράτεια, ήτοι στη Γερμανία, για τις συμβουλευτικές υπηρεσίες στον χρηματοπιστωτικό/επενδυτικό τομέα, στις λογιστικές/φορολογικές υπηρεσίες και στον νομικοοικονομικό σχεδιασμό. Συνεπώς, ο συσχετισμός των λέξεων “Wealth Management” στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τις υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα σήματα.»

- 51 Επομένως είναι προφανές ότι, κρίνοντας ότι το τμήμα προσφυγών είχε «κατά τρόπο σχεδόν αυτόματο» και χωρίς «διεξοδική εξέταση» των προϋποθέσεων συσχετισμού των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προβαλλόμενη από την αναιρεσείουσα σειρά είχε συμπεράνει ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, διαπιστώνοντας απλώς την ύπαρξη της εν λόγω σειράς και ότι τα συγκεκριμένα σήματα αποτελούνταν από το κοινό στοιχείο «UNI» συνδυασμένο με διάφορες εκφράσεις που δεν είχαν διακριτικό χαρακτήρα, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των επίμαχων αποφάσεων.

- 52 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει τις πτυχές ως προς τις οποίες είχε εκφέρει την κρίση του το τμήμα προσφυγών, μνεία των οποίων γίνεται στις σκέψεις 49 και 50 της παρούσας αποφάσεως. Τούτο συνέβη, ειδικότερα, στην περίπτωση των κρίσεων του τμήματος προσφυγών σχετικά με την πανομοιότυπη δομή των συγκρινόμενων σημάτων, τον διακριτικό χαρακτήρα από την σκοπιά του ενδιαφερόμενου κοινού, το κοινό στοιχείο «UNI» και τον διακριτικό χαρακτήρα των όρων «Wealth Management». Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του.

- 53 Ως προς την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει να υπομνησθεί ότι κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, όταν είναι δυνατό το κοινό να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα επίμαχα προϊόντα ή οι επίμαχες υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29· προπαρατεθείσες αποφάσεις Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 17· ΓΕΕΑ κατά Shaker, σκέψη 33, και Nestlé κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 32).
- 54 Στην περίπτωση κατά την οποία η ανακοπή στηρίζεται επί της υπάρξεως πολλών σημάτων τα οποία, λόγω των κοινών χαρακτηριστικών τους μπορούν να θεωρηθούν ως ανήκοντα στην ίδια «οικογένεια» ή «σειρά» σημάτων, πρέπει, προς εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι προκειμένου περί «οικογένειας» ή «σειράς» σημάτων, ένας τέτοιος κίνδυνος προκύπτει από το ενδεχόμενο να παραπλανηθεί ο καταναλωτής ως προς την προέλευση ή την καταγωγή των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και να θεωρήσει, πεπλανημένως, ότι το σήμα αυτό ανήκει στην εν λόγω οικογένεια ή σειρά σημάτων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, C-234/06 P, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-7333, σκέψεις 62 και 63, καθώς και της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-16/06 P, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-10053, σκέψη 101).
- 55 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση.
- 56 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, χωρίς να ληφθούν υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες, προκειμένου να εξακριβωθεί συγκεκριμένα αν είναι δυνατό το οικείο κοινό να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της σειράς των σημάτων που προβάλλει η αναιρεσείουσα και να παραπλανηθεί ως προς την καταγωγή των σχετικών υπηρεσιών, θεωρώντας ότι προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις.

- 57 Ειδικότερα, όπως προβάλλει η αναιρεσείουσα και το ΓΕΕΑ, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν αναλύθηκε πράγματι η δομή των προς σύγκριση σημάτων και η επιρροή που ασκεί η θέση του κοινού στοιχείου αυτών, ήτοι του προθέματος «UNI» στον τρόπο κατά τον οποίο αντιλαμβάνεται το ενδιαφερόμενο κοινό τα εν λόγω σήματα.
- 58 Περαιτέρω, όσον αφορά τον τυχόν διακριτικό χαρακτήρα του κοινού στοιχείου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι ουσιαστικά τέτοιου είδους πρόθεμα δεν ήταν αυτό καθεαυτό ικανό να οδηγήσει σε συσχετισμό των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προβαλλόμενη από την αναιρεσείουσα σειρά. Εντούτοις, όπως προέβαλε κατ' ουσία η αναιρεσείουσα κατά την επ' ακροατήριου συζήτηση καθώς και το ΓΕΕΑ, το Γενικό Δικαστήριο δεν στήριξε την κρίση αυτή και, επομένως, δεν ανέλυσε συναφώς τις κρίσεις του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τον τρόπο κατά τον οποίο ήταν δυνατό να αντιληφθεί το ενδιαφερόμενο κοινό το στοιχείο αυτό ούτε αιτιολόγησε την εν λόγω απόφαση στο σημείο αυτό.
- 59 Επιπλέον, στις σκέψεις 44 έως 46 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, εξετάζοντας την εκ μέρους της αναιρεσείουσας χρήση της προβαλλόμενης από αυτήν σειράς σημάτων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με σκεπτικό που συνιστά εκτίμηση πραγματικών περιστατικών, την οποία δεν μπορεί να ελέγξει το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων ότι δύσκολα μπορεί να υποτεθεί ότι το οικείο κοινό μπορεί να σχηματίσει την πεποίθηση ότι εταιρία διαφορετική από την εταιρία της οποίας το όνομα εμφανίζεται στην κεφαλή του καταλόγου των εν λόγω κεφαλαίων διαχειρίζεται τα κεφάλαια που αφορούν τα σήματα. Εντούτοις, υπό το πρίσμα της αρχής μνεία της οποίας γίνεται στη σκέψη 53 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο στην απόφασή του, να παραλείψει να ελέγξει, τουλάχιστον, αν το κοινό αυτό δεν μπορούσε να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα σήματα αυτά αντιστοιχούσαν σε υπηρεσίες παρεχόμενες από επιχειρήσεις οικονομικά συνδεδεμένες.
- 60 Τέλος, όσον αφορά τα λοιπά στοιχεία που συνθέτουν τα προς σύγκριση σήματα, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε απλώς, στη σκέψη 47 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι οι συνενωθέντες με το πρόθεμα «UNI» όροι είναι διατυπωμένοι στην αγγλική σε όλα τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση και στη γερμανική σε καθένα από τα προγενέστερα σήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη των ανακοπών. Πέραν του ότι δεν εξέτασε αν η διαφορά αυτή ήταν, από απόψεως των επίμαχων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και του ενδιαφερόμενου κοινού, ικανή να αποκλείσει το ενδεχόμενο να σχηματίσει το ως άνω κοινό την πεποίθηση ότι τα σήματα των

οποίων ζητείται η καταχώριση είναι αναπόσπαστο τμήμα των προβαλλόμενων από την αναιρεσιδούσα σημάτων, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε αν τα στοιχεία αυτά είχαν περιγραφικό ή διακριτικό χαρακτήρα.

- 61 Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των όσων αναφέρθηκαν στις σκέψεις 52 και 57 έως 60 της παρούσας απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο αβασίμως κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, «παρά την ουσιαστική χρήση προγενέστερων σημάτων και την παρουσία του κοινού προθέματος “UNI” σε όλα τα ως άνω σήματα και τα προς καταχώριση σήματα, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το ΓΕΕΑ δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι αυτό καθεαυτό το πρόθεμα ή συνδυαζόμενο με άλλους παράγοντες μπορεί να οδηγήσει σε συσχετισμό των σημάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση με την προγενέστερη σειρά» και, στη σκέψη 49 της ίδιας απόφασης, ότι αβασίμως έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως των συγκρουόμενων σημείων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 62 Επομένως, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξετάσει τα λοιπά επιχειρήματα της αναιρεσιδούσας και, ιδίως, να αποφανθεί επί του επιχειρήματός της που αφορά την απόρριψη των ανακοπών της σχετικά με τις κτηματομεσιτικές υποθέσεις, το Δικαστήριο πρέπει να κάνει δεκτό τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως και, κατά συνέπεια, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση.
- 63 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί, σε περίπτωση αναιρέσεως της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει.
- 64 Εν προκειμένω, η σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως προϋποθέτει περίπλοκες εκτιμήσεις πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να εξακριβωθεί αν, όπως έκανε δεκτό το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, είναι δυνατό το ενδιαφερόμενο

κοινό να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της σειράς των σημάτων που προβάλλει η αναιρεσείουσα. Επομένως, το Δικαστήριο πρέπει να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου επί των προσφυγών που άσκησε ενώπιον αυτού η UniCredito καθώς και επί των αιτημάτων της αναιρεσείουσας να ακυρωθούν μερικώς οι επίμαχες αποφάσεις και να επιφυλαχθεί ως προς τα σχετικά με την αναίρεση δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27ης Απριλίου 2010, T-303/06 και T-337/06, UniCredito Italiano κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (UNIWEB).**
- 2) **Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)